

อาเซียนในฐานะจุดหมายการลงทุนในยุค Trump 2.0: ยืนหยัดหรือเปราะบาง?

ตุลาคม 2568 วิจัยกรุงศรี

krungsri Research
A member of MUFG

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร	3
บทนำ	4
จุดแข็งของอาเซียนในฐานะจุดหมายที่น่าสนใจสำหรับนักลงทุน	5
การวิเคราะห์ศักยภาพในการดึงดูดการลงทุนรายประเทศ	7
การวิเคราะห์อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพดึงดูดการลงทุนในแต่ละประเทศ	10
มุมมองวิจัยกรุงศรี	14
แหล่งอ้างอิง	16
ภาคผนวก	17

Subscribe Us

สมัครสมาชิกวิจัยกรุงศรี...

krungsri.research@krungsri.com

คำสงวนสิทธิ์

เนื้อหาและข้อมูลใดๆ ทั้งหมดที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น ถือเป็นลิขสิทธิ์ของวิจัยกรุงศรี ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใดๆ เกี่ยวข้องกับเนื้อหา สำเนา หรือดัดแปลงแก่บุคคลอื่นโดยมิได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากวิจัยกรุงศรี รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อหรือควรเชื่อว่ามีความน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม วิจัยกรุงศรีไม่อาจรับรองความครบถ้วนสมบูรณ์หรือความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าว อีกทั้งไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงหรือทางอ้อมจากการใช้รายงานฉบับนี้หรือเนื้อหาในรายงานฉบับนี้ ข้อมูล ความคิดเห็น และการประมาณการที่ปรากฏในรายงานนี้ถือเป็นความคิดเห็นของวิจัยกรุงศรี ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ ความคิดเห็นในรายงานฉบับนี้เป็นไปตามสถานการณ์ปัจจุบัน ณ วันที่มีการเผยแพร่รายงาน วิจัยกรุงศรีขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงโดยมิต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

บทสรุปผู้บริหาร

แม้แนวโน้มการค้าการลงทุนโลกกำลังเผชิญกับความไม่แน่นอนจากนโยบายการค้าในยุคประธานาธิบดีทรัมป์สมัยที่สอง (Trump 2.0) แต่วิจัยกรุงศรีประเมินว่าอาเซียนยังคงเป็นจุดหมายการลงทุนสำคัญของโลก ด้วยจุดแข็งเชิงโครงสร้างที่โดดเด่นของภูมิภาคนี้ โดยเฉพาะตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ที่อยู่ใกล้จีน ซึ่งตอบโจทย์กระแสการกระจายห่วงโซ่อุปทานที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน แต่ละประเทศยังมีจุดแข็งเฉพาะตัวที่สามารถดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศและสามารถตอบโจทย์ความต้องการของนักลงทุนแต่ละกลุ่ม อาทิ หากนักลงทุนให้ความสำคัญกับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและห่วงโซ่อุปทานการผลิต ไทยและมาเลเซียจะเป็นทางเลือกที่น่าสนใจในการลงทุน แต่หากนักลงทุนให้ความสำคัญกับจุดแข็งด้านตลาดภายในประเทศ อินโดนีเซียจะเป็นทางเลือกที่น่าสนใจ เป็นต้น สำหรับอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพเติบโตเกือบทุกประเทศในอาเซียน ได้แก่ อุตสาหกรรมดิจิทัลและการผลิตเชิงยุทธศาสตร์ โดยเฉพาะในประเทศที่สามารถต่อยอดความได้เปรียบด้านบริการและดิจิทัล จะมีแนวโน้มเติบโตโดดเด่น ทั้งนี้ ศักยภาพในการดึงดูดการลงทุนในระยะยาวของภูมิภาคอาเซียนยังขึ้นอยู่กับการพัฒนาปัจจัยเชิงคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นกฎระเบียบที่โปร่งใส รวมถึงการยกระดับประสิทธิภาพภาครัฐ โครงสร้างพื้นฐาน และทักษะแรงงาน ปัจจัยเหล่านี้จะเป็นกุญแจสำคัญในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของแต่ละประเทศท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความไม่แน่นอนทางการค้าทั่วโลก

ทีมวิจัยเศรษฐกิจ
(Macroeconomic Team)
krungsri.research@krungsri.com

บทนำ

ที่ผ่านมา การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เป็นเครื่องยนต์สำคัญที่ขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจของภูมิภาคอาเซียน แม้จะเผชิญกับความท้าทายบางประการ เช่น กฎระเบียบที่ซับซ้อนและโครงสร้างพื้นฐานที่ยังไม่ครอบคลุมในบางประเทศ แต่อาเซียนยังมีจุดแข็งที่น่าสนใจสำหรับนักลงทุน โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาถึงทำเลที่ตั้งเชิงยุทธศาสตร์ภายใต้กระแสการกระจายห่วงโซ่อุปทานจากจีน (China+1 Strategy)

อย่างไรก็ตาม นโยบายการค้าของประธานาธิบดีทรัมป์สมัยที่สอง (Trump 2.0) อาจก่อให้เกิดคำถามเกี่ยวกับศักยภาพและความน่าสนใจในการดึงดูดการลงทุนของอาเซียน โดยเฉพาะนโยบายที่มุ่งแก้ไขประเด็นการเปลี่ยนเส้นทางการค้า (Trade rerouting) ผ่านการเก็บภาษีนำเข้าสินค้าข้ามแดน (Transshipment tariffs) และการกำหนดอัตราภาษีนำเข้าที่สูงขึ้นไม่ว่าจะเป็นภาษีตอบโต้และภาษีรายสินค้า (Reciprocal and Sector-specific tariffs)

ดังนั้น ความสามารถในการแข่งขันเพื่อดึงดูดการลงทุนของอาเซียนในระยะต่อไป อาจไม่ได้ขึ้นอยู่แต่เพียงปัจจัยเชิงปริมาณ เช่น ต้นทุนการผลิตต่ำและอัตราภาษีศุลกากรที่ต่ำกว่าจีนเหมือนในช่วงนโยบายทรัมป์สมัยแรก **หากแต่ปัจจัยเชิงคุณภาพกำลังมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น** เช่น สภาพแวดล้อมและความสะดวกในการลงทุน รวมถึงปัจจัยพื้นฐานที่ขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจ ด้วยเหตุนี้ งานนี้จึงมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอาเซียนในสองมิติ **โดยในระดับมหภาค จะวิเคราะห์ความสามารถในการดึงดูดการลงทุนของแต่ละประเทศ** โดยพิจารณาจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสถาบัน และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการดึงดูดการลงทุน **และในระดับจุลภาค จะศึกษาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพดึงดูดการลงทุนในแต่ละประเทศ** ทั้งนี้ ขอบเขตของการศึกษาครอบคลุมประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย เวียดนาม อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ โดยไม่รวมกัมพูชา สปป. ลาว และเมียนมา เนื่องจากข้อจำกัดด้านข้อมูล และอีกทั้งมีระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกับประเทศที่เลือกมาศึกษาข้างต้น

จุดแข็งของอาเซียนในฐานะจุดหมายที่น่าสนใจสำหรับนักลงทุน

จากรายงาน World Investment Report 2025 ของ UNCTAD แสดงให้เห็นว่า แม้กระแสการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ทั่วโลกจะชะลอตัวในปี 2567 แต่ภูมิภาคอาเซียนกลับสามารถดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 10 (ภาพที่ 1) นำโดยอุตสาหกรรมการผลิตเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Manufacturing) เช่น เซมิคอนดักเตอร์และชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้า (EVs) สะท้อนถึงการกระจายฐานการผลิตของบริษัทข้ามชาติ (MNEs) และบทบาทของภูมิภาคอาเซียนในฐานะจุดหมายปลายทางการลงทุน ซึ่งขับเคลื่อนด้วยจุดแข็งเชิงโครงสร้างหลายประการ นอกเหนือจากความได้เปรียบด้านต้นทุนการผลิตและอัตราภาษีนำเข้าที่ต่ำกว่าจีนโดยเปรียบเทียบ โดยสามารถสรุปจุดแข็งได้ดังนี้[1/]

1. **เศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่เป็นทั้งตลาดผู้บริโภคและแหล่งแรงงานสำคัญ**: อาเซียนมีประชากรจำนวนมากกว่า 680 ล้านคน อีกทั้งอายุเฉลี่ยของประชากรในภูมิภาคยังอยู่ที่ 31 ปีเท่านั้น สิ่งนี้ไม่เพียงสะท้อนถึงฐานผู้บริโภคขนาดใหญ่ที่จำนวนชนชั้นกลางกำลังขยายตัว แต่ยังหมายถึงแหล่งแรงงานจำนวนมากในราคาที่ย่อมเยาว์และแข่งขันได้ นอกจากนี้ อาเซียนยังมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่นๆ ในโลกอีกด้วย

2. **ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ที่ได้เปรียบ**: อาเซียนตั้งอยู่ใกล้ศูนย์กลางการผลิตหลักอย่างจีน และยังไม่ไกลจากผู้บริโภคในภูมิภาคเอเชีย จึงกลายเป็นจุดหมายสำคัญของการย้ายฐานการผลิตของบรรษัทข้ามชาติภายใต้กลยุทธ์ “China+1”

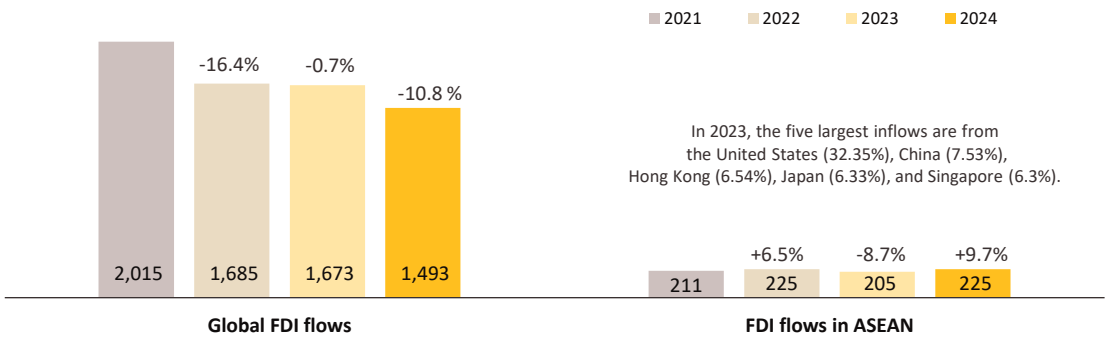
3. **ทรัพยากรจำนวนมาก**: ปัจจัยด้านที่ตั้งของภูมิภาคทำให้อาเซียนมีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย โดยเฉพาะอินโดนีเซียที่มีทรัพยากรธรรมชาติสำคัญที่ใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าอย่างนิกเกิล

4. **นโยบายภาครัฐที่เอื้อต่อการลงทุน**: เกือบทุกประเทศในอาเซียนได้เร่งลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศและให้สิทธิประโยชน์กับนักลงทุนทั้งด้านภาษีและการอำนวยความสะดวกเพื่อดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

5. ***การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่กว้างขวางทั้งภายในและภายนอกภูมิภาค***: อาเซียนมีข้อตกลงเขตการค้าเสรีทั้งในรูปแบบทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อให้การค้าและการลงทุนกับคู่ค้าทั้งในและนอกภูมิภาคเป็นไปอย่างราบรื่น ขจัดอุปสรรคทางการค้าเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และใช้เป็นยุทธศาสตร์สำคัญเพื่อดึงดูดการลงทุน โดยปัจจุบัน อาเซียนและประเทศสมาชิกได้จัดทำข้อตกลงการค้าแล้วหลายฉบับ และยังมีข้อตกลงที่อยู่ระหว่างการเจรจาอีกมาก (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 1

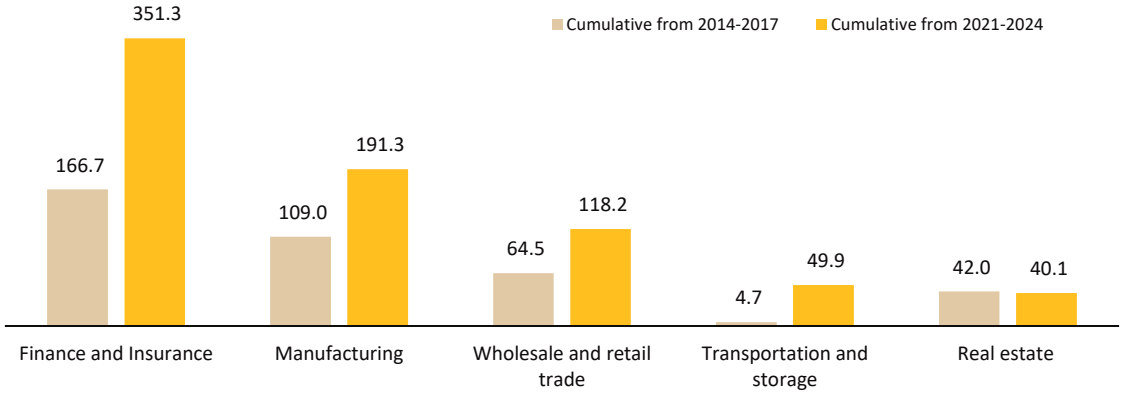
การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของโลกและอาเซียน และการลงทุนในอาเซียนที่แยกตามประเภทอุตสาหกรรม (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)

1/ สามารถอ่านเพิ่มเติมได้จากบทความของวิจัยกรุงศรีเรื่อง ห่วงโซ่อุปทานโลกท่ามกลางความตึงเครียดทางการค้าและผลกระทบต่ออาเซียน

ภาพที่ 1 (ต่อ)

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของโลกและอาเซียน และการลงทุนในอาเซียนที่แยกตามประเภทอุตสาหกรรม (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)

*Over 80% of FDI in the Financial and Insurance sector is concentrated in Singapore alone.

Source: World Investment Report 2025 (June 2025), Krungsri Research

ภาพที่ 2

ข้อตกลงเขตการค้าเสรี (ทวิภาคีและพหุภาคี) ของกลุ่มประเทศอาเซียน ณ เดือนตุลาคม 2568

	Countries with in-force trade deals	Asia						Oceania		Asia Middle East		America			Europe			Trans-regional		Others
		Japan	South Korea	China	India	Hong Kong	Pakistan	Australia	New Zealand	GCC	UAE	US	Canada	Chile	EU	UK	EFTA	CPTPP	EAEU	
		●	●	●	●	●	○	✚*		○			○		○				○	RCEP
Singapore	60+	●	●	●	●		○	●	●	✚		●	○		✚	●	✚	✚	○	
Malaysia	30+	●	○		●	●	●	●	●	○	●	○		●	○		○	✚		
Thailand	20+	●	○	●	○		○	●	●		○	○		●	○		○			
Vietnam	50+	●	●							○	●			●	✚	●	○	✚	✚	
Indonesia	20+	●	●		●		●	●		○			●	●	○**		✚	○	○	Some African countries
Philippines	~ 18	●	●		○										○		✚			

● Bilateral-In force ✚ Multilateral-In force ○ Under negotiation/Not yet into force

Note:
* The ASEAN–Australia–New Zealand FTA (AANZFTA) is a single agreement.
** The Indonesia–EU agreement has been concluded and is currently undergoing ratification by both sides, with entry into force expected by 2027.

Source: ADB, Krungsri Research

ในช่วงที่ผ่านมา ประเทศสมาชิกอาเซียนต่างมุ่งมั่นขยายข้อตกลงการค้ากับภูมิภาคอื่นมากขึ้นเพื่อ**สร้างเครือข่ายและกระจายความเสี่ยงทางการค้า โดยเฉพาะในภาวะที่ความตึงเครียดทางการค้าระหว่างมหาอำนาจรุนแรงขึ้น อย่างไรก็ตาม แม้ในภาพรวมจะมีหลายปัจจัยที่เอื้อต่อการลงทุนในภูมิภาคอาเซียน แต่เมื่อพิจารณาในระดับประเทศจะเห็นว่าประเทศต่างๆ มีจุดแข็ง และความท้าทายที่แตกต่างกัน ซึ่งจะนำเสนอรายละเอียดในส่วนถัดไป**

การวิเคราะห์ศักยภาพในการดึงดูดการลงทุนรายประเทศ

การแข่งขันเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศทั่วโลกกำลังอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่าน จากเดิมที่เคยพึ่งพาความได้เปรียบด้านต้นทุนในการผลิต มาสู่การแข่งขันในเชิงคุณภาพมากขึ้น ภายใต้สภาพแวดล้อมการค้าการลงทุนที่ซับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นการใช้นโยบายกีดกันทางการค้า ตลอดจนการกำหนดอัตราภาษีขั้นต่ำทั่วโลก (Global Minimum Tax: GMT)

ในส่วนนี้จึงวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันเพื่อดึงดูดการลงทุนของประเทศในอาเซียนทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ในมิติด้านอุปทาน (Supply-side factors) **มิติด้านอุปสงค์** (Demand-side factors) **และมิติด้านบรรยากาศการลงทุน** (Investment climate) **ดังนี้ (ภาพที่** 3)

ภาพที่ 3

ผลการประเมินศักยภาพการดึงดูดการลงทุนของแต่ละประเทศ

Countries showing relative strengths in each dimension		Factors	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	Vietnam
Malaysia Thailand	Supply-side factors	Infrastructure (physical, energy, and digital)	W	S	VW	VS	M	W
		Labor Quantity (working age population and wage)	VS	W	M	VW	W	S
		Labor Quality (PISA, university quality, labor productivity)	W	S	VW	VS	M	W
		Technology (Tech adoption, R&D)	W	S	VW	VS	S	M
Indonesia Vietnam	Demand-side factors	Domestic market size (current population and income level)	VS	W	S	S	S	M
		Domestic market potential (urbanization rate)	S	S	S	W	M	VS
		External Demand (trade openness)	VW	M	W	VS	W	S
Singapore/Malaysia Thailand/Indonesia	Investment Climate	Institutional Factors (government effectiveness, rule of law, political stability, corruption)	W	S	VW	VS	M	M
		Investment Incentives	VS	S	VW	S	VS	W

VS Very strong | S Strong | M Moderate | W Weak | VW Very Weak

Note: สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวแปรที่นำมาใช้ในแต่ละมิติได้ใน Appendix ตารางที่ A.1
Source: Krungsri Research

ผลการประเมินตามมิติต่างๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. **มิติด้านอุปทาน** หากไม่รวมสิงคโปร์ที่โดดเด่นในเกือบทุกองค์ประกอบ ยกเว้นปัจจัยด้านจำนวนแรงงาน (เนื่องจากสิงคโปร์มีอัตราค่าแรงที่สูงและมีจำนวนประชากรวัยทำงานที่ต่ำกว่าประเทศอื่นในภูมิภาค) ศักยภาพด้านอุปทานของประเทศที่เหลือสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

   - **กลุ่มที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ มาเลเซีย ไทย** เนื่องจากมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการผลิต และนำเทคโนโลยีมาใช้ค่อนข้างดี โดยมาเลเซียโดดเด่นด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวกับดิจิทัล แม้มีจำนวนแรงงานที่จำกัด ส่วนไทยได้เปรียบด้านความเสถียรของโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวกับพลังงาน แม้คุณภาพแรงงานอยู่ระดับกลาง

- **กลุ่มที่มีศักยภาพปานกลาง ได้แก่ อินโดนีเซีย และเวียดนาม** โดยอินโดนีเซียมีฐานแรงงานใหญ่สุดในภูมิภาค แต่ยังติดข้อจำกัดด้านคุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยี ส่วนเวียดนามแม้ยังต้องเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศ (โดยเฉพาะด้านพลังงาน) แต่ได้เปรียบจากแรงงานที่มีต้นทุนย่อมเยาว์และแข่งขันได้ และกำลังแรงงานที่ยังเติบโต

- **ประเทศที่ยังต้องพัฒนา ได้แก่ ฟิลิปปินส์** ซึ่งรั้งท้ายจากข้อจำกัดแทบทุกองค์ประกอบ แม้จะมีสัดส่วนประชากรวัยทำงานจำนวนมากก็ตาม

2. **มิติด้านอุปสงค์** เป็นเครื่องสะท้อนศักยภาพของตลาดเพื่อดึงดูดการลงทุน ซึ่งครอบคลุมทั้งตลาดภายในประเทศ และความสามารถในการเข้าถึงอุปสงค์จากต่างประเทศ

   - **ด้านอุปสงค์ภายในประเทศ** หากพิจารณาเฉพาะขนาดตลาดในประเทศ อินโดนีเซียถือว่าโดดเด่นที่สุดจากจำนวนประชากรที่ใหญ่ แต่เมื่อมองร่วมกับการขยายตัวของเมือง (สะท้อนศักยภาพการเติบโตของตลาดในอนาคต) จะพบว่าทั้งอินโดนีเซีย เวียดนาม และฟิลิปปินส์ นั้นน่าสนใจมากที่สุด สำหรับสิงคโปร์และมาเลเซีย แม้ศักยภาพการเติบโตของตลาดอาจมีจำกัด แต่ได้ประโยชน์จากระดับรายได้ต่อหัวที่สูง ทำให้มีกำลังซื้อที่แข็งแกร่ง

   - **ด้านการเข้าถึงตลาดต่างประเทศ** พบว่าเวียดนามและสิงคโปร์ได้เปรียบเด่นชัด เนื่องจากมีสัดส่วนการค้าระหว่างประเทศ (Trade openness) สูง ขณะที่ประเทศที่โดดเด่นรองลงมาคือมาเลเซียและไทย

3. **มิติด้านบรรยากาศการลงทุน** ซึ่งพิจารณาทั้งปัจจัยเชิงสถาบันที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน และสิทธิประโยชน์ต่างๆ เพื่อดึงดูดการลงทุน

   - **ปัจจัยเชิงสถาบัน** (Institutional factors) เป็นปัจจัยที่บ่งชี้ความแตกต่างของความน่าสนใจในการลงทุนของแต่ละประเทศได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดย**สิงคโปร์**เป็นประเทศโดดเด่นจากประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคอย่างเห็นได้ชัด ตามมาด้วย**มาเลเซีย** ซึ่งเมื่อนำปัจจัยด้านนี้ไปพิจารณาร่วมกับปัจจัยด้านอุปทานและอุปสงค์ข้างต้น พบว่ามาเลเซียมีความโดดเด่นทิ้งห่าง**ไทย เวียดนาม และอินโดนีเซีย**ที่อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน โดยไทยยังมีจุดอ่อนด้านคอร์รัปชัน ส่วนเวียดนามมีข้อจำกัดด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ และอินโดนีเซียมีข้อจำกัดด้านการบังคับใช้กฎหมายและเสถียรภาพทางการเมือง ขณะที่**ฟิลิปปินส์**อยู่ในตำแหน่งรั้งท้ายในเกือบทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเชิงสถาบัน

   - **สิทธิประโยชน์เพื่อดึงดูดการลงทุน** (Investment incentives) ยังเป็นปัจจัยที่นักลงทุนให้ความสำคัญ โดยแต่ละประเทศจะมุ่งเน้นการให้สิทธิประโยชน์เฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และสามารถเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนโดยรวมของประเทศต่างๆ (ภาพที่ 4) ได้ดังนี้

     - **อินโดนีเซีย ไทย และสิงคโปร์**ถือเป็นประเทศที่อยู่ในกลุ่มซึ่งมีมาตรการจูงใจด้านการลงทุนสูงที่สุดในอาเซียน โดย**อินโดนีเซีย**โดดเด่นด้านสิทธิประโยชน์ด้านภาษี ทั้งระยะเวลาการยกเว้นและอัตราการลดหย่อนภาษีนิติบุคคลที่มากกว่าประเทศอื่นๆ ขณะที่ไทยแม้ไม่ได้โดดเด่นด้านภาษีเท่าอินโดนีเซีย แต่มีความหลากหลายและครอบคลุมมากกว่า โดยเฉพาะการกำหนดมาตรการจูงใจที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ยุทธศาสตร์และเขตเศรษฐกิจพิเศษต่างๆ ซึ่งสอดรับกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมาย ส่วน**สิงคโปร์**นอกจากมาตรการยกเว้นภาษีแล้ว ยังเน้นสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา (R&D) และการลงทุนในอุตสาหกรรมขั้นสูง

     - **มาเลเซียและเวียดนาม**เป็นกลุ่มที่มีสิทธิประโยชน์รองลงมา ซึ่งแม้ระยะเวลาและเงื่อนไขทางภาษีจะน้อยกว่ากลุ่มแรก แต่มีสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายมากกว่า

     - ขณะที่**ฟิลิปปินส์**อยู่ในลำดับท้ายสุด เนื่องจากสิทธิประโยชน์ด้านภาษีมีจำกัด เน้นการดึงดูดการลงทุนภาคบริการดิจิทัลและการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุนเป็นหลัก

ภาพที่ 4

การจัดอันดับสิทธิประโยชน์เพื่อดึงดูดการลงทุนในอาเซียน

Incentive types	Most favorable					Least favorable
Tax Holiday (Duration)	**Indonesia** (5–20 yrs)	**Singapore** (5–15 yrs)	**Malaysia** (5–10 yrs)	**Thailand** (3–8 yrs + 50% reduction for 5 yrs)	**Philippines** (4–6 yrs + 3 yrs Enhanced)	**Vietnam** (2–4 yrs + 50% reduction for 9 yrs)
Tax Allowance / Reduction	**Indonesia** (Allowance 30%)	**Vietnam** (Reduced from 20%to 10%, Hi-tech 2–4 yrs)	**Thailand** (50% reduction for additional 5 yrs)	**Singapore** (Pioneer 5–15% vs normal 17%)	**Malaysia** (ITA 60–100%)	**Philippines** (5% GIT after ITH)
Import Duty Exemption	All countries provide considered equal					
R&D / Training Grants	**Singapore** (R&D up to 70%)	**Thailand** (R&D fund support + Smart Visa)	**Malaysia** (R&D, Training grants)	**Indonesia** (Super Tax Deduction 300%)	**Vietnam** (Investment support fund for high-tech and R&D sector)	**Philippines** (Visa + some facilities)
Special Economic Zones	**Thailand** (EEC + 10 SEZs + Free Zones)	**Indonesia** (Batam FTZ, KEK, New Capital)	**Singapore** (Jurong, Changi)	**Malaysia** (MSC, Iskandar)	**Vietnam** (Industrial/Export Processing Zones, Hi-tech Parks)	**Philippines** (PEZA, Clark, Subic)
Overall Ranking	**Indonesia and Thailand**		**Singapore**	**Malaysia and Vietnam**		**Philippines**

Targeted Industries	
ID	• *Downstream Industries* • *EV & Battery* • *Nickel Processing* • *Petrochemical* • *Green Energy*
TH	• *S-Curve Industries* • *EV & Battery* • *Medical Hub* • *Aviation* • *Digital & AI*
SG	• *Biomedical Sciences* • *FinTech* • *Advanced manufacturing* • *Headquarters Services* • *Digital Economy*
MY	• *High technology* • *E&E and Aerospace* • *Medical Devices* • *Renewable Energy*
VT	• *Electronics Manufacturing* • *Semiconductors* • *Textile & Garment* • *Renewable Energy* • *Software Development*
PH	• *BPO and IT Services* • *Manufacturing* • *Agriculture, tourism*

Note: E&E stands for Electrical and Electronics, ITA stands for Investment Tax Allowance, and GIT stands for Gross Income Tax.

Source: EY (Incentives in ASEAN 2025), Krungsri Research

กล่าวโดยสรุป เมื่อพิจารณาศักยภาพดึงดูดการลงทุนในมิติอุปทาน อุปสงค์ และบรรยากาศการลงทุนประกอบกัน พบว่า สิงคโปร์โดดเด่นที่สุดในภูมิภาค ขณะที่มาเลเซียมีศักยภาพทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยเชิงสถาบัน ส่วนไทย เวียดนาม และอินโดนีเซีย แม้จะมีจุดเด่นแตกต่างกันออกไป รวมถึงมาตรการจูงใจในการลงทุน แต่ยังจำเป็นต้องเร่งปรับปรุงปัจจัยเชิงสถาบันเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันระยะยาว ขณะที่ฟิลิปปินส์ยังเผชิญข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐาน คุณภาพแรงงาน และตัวชี้วัดในมิติบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุนหลายด้าน

ทั้งนี้ การประเมินดังกล่าวยังไม่ได้มีการถ่วงน้ำหนักตามความสำคัญของแต่ละปัจจัย อย่างไรก็ตาม ภายใต้สภาพแวดล้อมการค้าโลกปัจจุบันที่เต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ประกอบกับการบังคับใช้อัตราภาษีขั้นต่ำทั่วโลก (Global Minimum Tax) ที่ร้อยละ 15[2/] ซึ่งกำลังลดทอนการแข่งขันด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยเป็นเครื่องมือสำคัญในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ **ส่งผลให้ปัจจัยเชิงคุณภาพต่างๆ กลายเป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญมากยิ่งขึ้นในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน**

2/ สามารถอ่านเพิ่มเติมได้จากบทความของวิจัยกรุงศรีเรื่อง ภาษีขั้นต่ำทั่วโลก (GMT): กติกาใหม่ ความท้าทาย และการปรับตัวของอาเซียน

การวิเคราะห์อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพดึงดูดการลงทุนในแต่ละประเทศ

แม้ว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ทั่วโลกในปี 2568 อาจเผชิญแรงกดดันจากความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจและนโยบายการค้าภายใต้บริบทของ Trump 2.0 แต่หากมองข้ามความผันผวนในระยะสั้นแล้ว แนวโน้มความน่าสนใจของการลงทุนมักขึ้นอยู่กับปัจจัยเชิงโครงสร้างและ Global Megatrends[3/] และจากการวิเคราะห์ภาพรวมในส่วนที่ 2 สะท้อนว่าภูมิภาคอาเซียนยังคงมีศักยภาพดึงดูด FDI ในระยะข้างหน้า อย่างไรก็ตาม **แต่ละประเทศย่อมมีอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการดึงดูดการลงทุนที่แตกต่างกันออกไป ตามจุดแข็งเฉพาะตัว**

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ได้อ้างอิงและจัดกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในบริบทของประเทศกำลังพัฒนา ตามรายงาน World Investment Report 2025 ของ UNCTAD ซึ่งประกอบด้วย 4 กลุ่มสำคัญ ได้แก่

1. **อุตสาหกรรมดิจิทัล** (Digital Economy Sectors) เช่น ICT ปัญญาประดิษฐ์ (AI) คลาวด์ และความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cybersecurity)
2. **อุตสาหกรรมการผลิตเชิงยุทธศาสตร์** (Strategic Manufacturing) เช่น เซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ไฟฟ้า (EVs)
3. **อุตสาหกรรมโครงสร้างพื้นฐาน** (Infrastructure Industries) เช่น พลังงาน (ทั้งพลังงานหมุนเวียนและฟอสซิล) การขนส่ง โทรคมนาคม และสาธารณูปโภค
4. **อุตสาหกรรมการผลิตและบริการแบบดั้งเดิม** (Traditional Manufacturing Sectors and Services) เช่น อุตสาหกรรมน้ำมัน ก๊าซ เหมืองแร่ การผลิตสิ่งทอและอาหาร ตลาดจนภาคบริการ อาทิ การเงิน การศึกษา และสุขภาพ

ทั้งนี้ เราสามารถจำแนกอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการดึงดูดการลงทุนของแต่ละประเทศได้ตามจุดแข็งด้านอุปสงค์ อุปทาน ปัจจัยเชิงสถาบัน และอุตสาหกรรมเป้าหมายของแต่ละประเทศตามที่ได้วิเคราะห์ในส่วนที่ 3 และความสอดคล้องกับ Global Megatrends ดังแสดงในตารางที่ 1[4/]

ตารางที่ 1

อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพดึงดูดการลงทุนในแต่ละประเทศ

ประเทศ	อุตสาหกรรมที่น่าสนใจในการลงทุน	จุดแข็ง	Global megatrends ที่สอดคล้อง
สิงคโปร์	Regional services and digital hub: ● **Digital economy** (Data centers, Fintech, AI) ● **Traditional Services** (Finance, Logistics)	● **Demand side**: High income level, export hub ● **Supply side**: Technology advancement, infrastructure (world-class digital and logistics hub), strong labor quality ● **Strong institution**	● **Technology** ● **Deglobalization** (regional hubs)

3/ ทั้งด้านกระแสโลกาภิวัฒน์ย้อนกลับ (Deglobalization) เทคโนโลยี (Technology) สิ่งแวดล้อม (Environment) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร (Demographics) การขยายตัวของเมือง (Urbanization) และความต้องการด้านสุขภาพและคุณภาพชีวิต (Health and wellness)

4/ สามารถอ่านเพิ่มเติมเรื่อง การวิเคราะห์ SWOT เพื่อประเมินศักยภาพของประเทศในอาเซียนในการดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ ได้จากบทความของวิจัยกรุงศรีเรื่อง ห่วงโซ่อุปทานโลกท่ามกลางความตึงเครียดทางการค้า และผลกระทบต่ออาเซียน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพดึงดูดการลงทุนในแต่ละประเทศ

ประเทศ	อุตสาหกรรมที่น่าสนใจในการลงทุน	จุดแข็ง	Global megatrends ที่สอดคล้อง
มาเลเซีย	Supply- and exports- driven industries: ● **Digital Economy** (ICT services, Data centers) ● **Strategic Manufacturing** (Semiconductors, Electronics)	● **Demand side:** Strong income level, high export share ● **Supply side:** Skilled labor, infrastructure readiness ● **Institution:** Robust, second only to Singapore	● **Technology** ● **Environment** ● **Deglobalization** (supply chain diversification)
ไทย	Supply-driven industries and services: ● **Digital Economy** (Smart services, Data centers) ● **Strategic manufacturing** (EVs, Electronics, PCBs) ● **Infrastructure** (Renewable energy) ● **Traditional services** (Medical tourism, Wellness)	● **Demand side:** Relatively strong income level, high export share ● **Supply side:** Resilient infrastructure (for domestic production and export logistics), competitive labor quality	● **Technology** ● **Health and wellness** ● **Environment**
อินโดนีเซีย	Domestic demand-driven sectors: ● **Digital Economy** (Digital services, E-commerce) ● **Strategic Manufacturing** (Mineral processing, EVs) ● **Infrastructure** (Renewable energy)	● **Demand side:** Large domestic market ● **Supply side:** Strong labor force in quantity terms, abundant natural resources	● **Environment** ● **Technology** ● **Urbanization**
เวียดนาม	Export-oriented industries: ● **Digital Economy** (Digital services, E-commerce) ● **Strategic Manufacturing** (Electronics, Semiconductors)	● **Demand side:** Export-oriented, rising middle class ● **Supply side:** Large labor force with quality and cost competitiveness	● **Deglobalization** (China+1) ● **Technology** ● **Urbanization**
ฟิลิปปินส์	Services exports: ● **Digital Economy** (BPO services, IT outsourcing), ● **Infrastructure** (Transport) ● **Traditional Services** (Health services, Education)	● **Demand side:** Young and rising middle class ● **Supply side:** Strong working-age labor force with English proficiency, cost competitiveness	● **Demographics (young population dividend)** ● **Health and Wellness** ● **Technology** ● **Urbanization**

Source: Compiled by Krungsri Research

อย่างไรก็ตาม ระดับการใช้วัตถุดิบและปัจจัยการผลิตจากในประเทศ (Local content) **ที่อยู่ในระดับต่ำของหลายประเทศ (ตารางที่ 2) อาจส่งผลกระทบต่อความน่าสนใจในการลงทุนในอาเซียนภายใต้นโยบายการค้าของสหรัฐฯ ในปัจจุบัน** ที่พยายามควบคุมการส่งผ่านสินค้าจากจีนไปยังอาเซียนผ่านการใช้มาตรการการเก็บภาษีนำเข้าสินค้าข้ามแดน (Transshipment tariffs) โดยอุตสาหกรรมที่มีระดับ Local content ไม่สูงมากนักจะเผชิญกับความเสี่ยงในการถูกเรียกเก็บภาษีดังกล่าว โดยสุดท้ายแล้วความเสี่ยงดังกล่าวยังขึ้นอยู่กับรายละเอียดการกำหนดเกณฑ์ Local content ขั้นต่ำ (Local content threshold) ว่ามีสัดส่วนมากน้อยเท่าใด

ตารางที่ 2

สัดส่วนการใช้วัตถุดิบและปัจจัยการผลิตจากในประเทศ แยกตามประเภทอุตสาหกรรม

Domestic value added content of gross exports in 2019							
Sector	**ASEAN**	**Indonesia**	**Malaysia**	**Philippines**	**Singapore**	**Thailand**	**Vietnam**
Agriculture	83.6	96.9	86.0	92.7	69.2	87.2	64.8
Chemicals and Pharmaceuticals	66.0	81.6	66.3	68.5	56.8	67.2	42.8
Coke and Refined Petroleum	49.4	86.8	72.9	55.7	13.4	42.5	39.5
Electricity, Gas and Water	84.2	NA	75.0	85.1	78.6	73.4	77.3
Electronics and Electrical Equipment	61.2	76.4	48.0	60.9	64.7	53.6	47.8
Food and Beverages	81.6	93.1	71.3	88.4	58.9	80.9	60.0
Machinery and Equipment	58.9	67.4	54.7	64.8	62.0	49.7	28.8
Metals and Non-metals	66.9	88.4	56.7	62.5	51.6	55.5	53.8
Mining and Quarrying	86.0	96.0	91.9	85.0	NA	82.1	54.7
Motor Vehicles and Transport Equipment	57.8	82.1	60.5	59.3	52.2	51.4	41.7
Other Manufacturing	69.1	81.1	67.6	79.2	65.6	63.8	47.2
Rubber and Plastics	68.4	79.8	61.6	67.6	59.8	68.0	46.5
Textiles, Leather and Footwear	60.4	81.8	67.5	83.5	47.5	73.4	43.9

Note: Highlighted industries represent those with local content below 60%

Source: OECD, Krungsri Research

จากตารางที่ 2 พบว่าความเสี่ยงที่ภาคการผลิตของอาเซียนจะเผชิญ Transshipment tariffs **จะแตกต่างกันไปดังนี้**

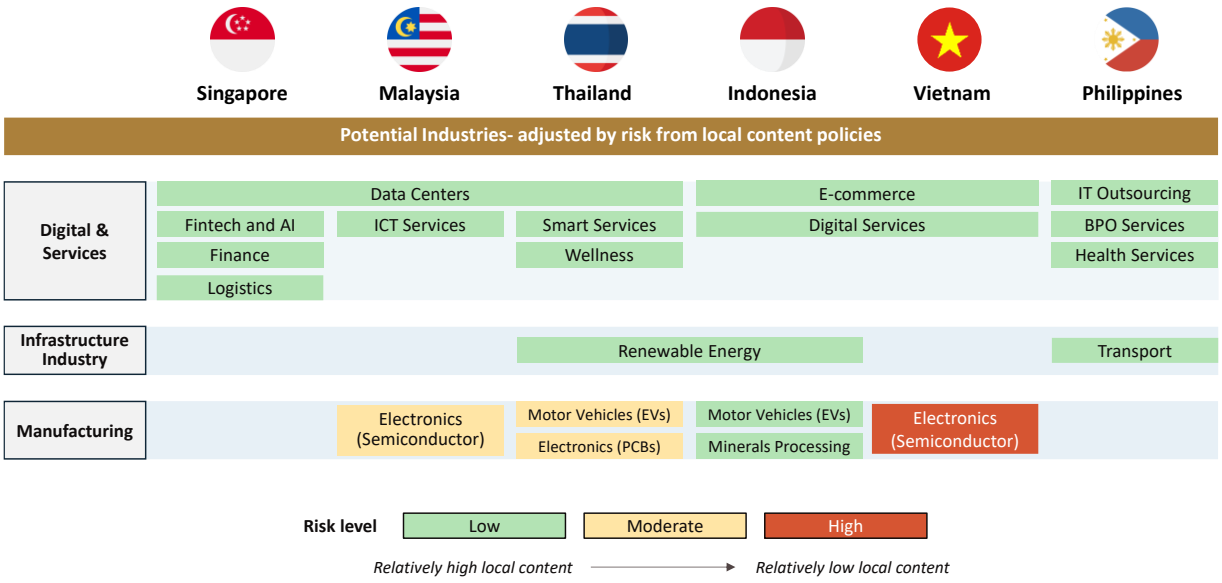
- **ประเทศที่มีความเสี่ยงสูง**: เวียดนามมีสัดส่วน Local content ต่ำในหลายอุตสาหกรรม เช่น เครื่องจักร ยานยนต์ และอิเล็กทรอนิกส์ สะท้อนการพึ่งพาการนำเข้าสูง โดยเฉพาะจากประเทศจีน[5/] ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการลงทุนในภาคดังกล่าว
- **ประเทศที่มีความเสี่ยงปานกลาง**: ได้แก่ ไทยและมาเลเซีย แม้ไทยมีฐานการผลิตแข็งแกร่ง แต่ยังจำเป็นต้องเพิ่ม Local content ในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องจักร เพื่อให้ผ่านเกณฑ์การประเมินที่อาจเข้มงวดขึ้น ขณะที่มาเลเซียเผชิญปัญหาคล้ายกัน โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องจักร
- **ประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำ**: ได้แก่ อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ โดยอินโดนีเซียมี Local content สูงโดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น เหมืองแร่และพลังงาน ขณะที่ฟิลิปปินส์แม้จะมีความเสี่ยงต่ำในภาพรวม แต่ตัวชี้วัดด้าน Local content อาจไม่ใช่เกณฑ์สำคัญ เนื่องจากฟิลิปปินส์มีโครงสร้างเศรษฐกิจที่พึ่งพาภาคบริการ ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมยังมีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ

5/ อ้างอิงจากบทวิจัยกรุงศรีเรื่อง ห่วงโซ่อุปทานโลกท่ามกลางความตึงเครียดทางการค้า และผลกระทบต่ออาเซียน

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในแต่ละประเทศ ร่วมกับสัดส่วนการใช้วัตถุดิบและปัจจัยการผลิตในประเทศ (Local content) **พบว่าอุตสาหกรรมในภาคการผลิตมีแนวโน้มเผชิญความเสี่ยงจากประเด็นการจัดเก็บภาษีนำเข้าสินค้าข้ามแดน โดยสามารถจัดลำดับความเสี่ยงได้ตามระดับการใช้วัตถุดิบในประเทศ ดังแสดงในภาพที่** 5
ดังนั้น แม้ภาคอุตสาหกรรมบางสาขาในอาเซียนจะยังคงน่าสนใจต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ แต่ในระยะยาว ประเทศที่มีจุดแข็งด้านบริการและเศรษฐกิจดิจิทัล รวมถึงประเทศที่สามารถพึ่งพาวัตถุดิบและปัจจัยการผลิตจากภายในประเทศได้มากกว่าจะได้เปรียบในการดึงดูดการลงทุน

ภาพที่ 5

อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพเมื่อประเมินความเสี่ยงจากมาตรการเก็บภาษีนำเข้าสินค้าข้ามแดน

Source: Krungsri Research

มุมมองวิจัยกรุงศรี

ที่ผ่านมา อาเซียนเป็นจุดหมายที่น่าสนใจสำหรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) อย่างไรก็ตาม แนวโน้มการค้าการลงทุนของโลกที่กำลังเผชิญความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าการลงทุนในยุคประธานาธิบดีทรัมป์สมัยที่สอง ทำให้เกิดคำถามถึงศักยภาพของภูมิภาคอาเซียนในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยงานศึกษานี้มีข้อสังเกต ดังนี้

ประการแรก อาเซียนยังคงเป็นภูมิภาคที่น่าสนใจในการลงทุน แม้ว่าอาจได้รับผลกระทบจากความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจโลกและนโยบายการค้า แต่ปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยร่วมของทุกภูมิภาคทั่วโลก ประกอบกับอาเซียนมีจุดแข็งเชิงโครงสร้างที่หลากหลาย และที่สำคัญคือตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ที่อยู่ใกล้เคียงกับจีน ซึ่งตอบโจทย์กระแสการกระจายห่วงโซ่อุปทานที่กำลังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้อาเซียนยังคงเป็นทางเลือกที่น่าสนใจสำหรับนักลงทุนต่างชาติ

ประการที่สอง เมื่อพิจารณาความสามารถการแข่งขันในการดึงดูดการลงทุนของประเทศต่างๆ สิงคโปร์ยังคงโดดเด่นที่สุด แม้จะมีข้อจำกัดด้านจำนวนแรงงานและต้นทุนที่สูง ประเทศที่ได้เปรียบรองลงมาได้แก่ประเทศมาเลเซีย โดยเฉพาะมิติด้านคุณภาพ แม้จะมีคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานใกล้เคียงกับไทย ขณะที่เวียดนามและอินโดนีเซียอยู่ในกลุ่มที่มีศักยภาพปานกลาง และมีความโดดเด่นที่แตกต่างกันออกไป ขณะที่ฟิลิปปินส์ยังเผชิญความท้าทายหลายประการ ซึ่งอาจจำกัดความสามารถในการดึงดูดการลงทุนในระยะสั้น

ประการที่สาม ในด้านอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการดึงดูดการลงทุน อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการเติบโตเกือบทุกประเทศได้อาเซียนได้แก่ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมการผลิตเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งสอดรับกับจุดแข็งและอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ของแต่ละประเทศ รวมถึง Global Megatrends อย่างไรก็ดี ความเสี่ยงจากมาตรการกำหนดสัดส่วนวัตถุดิบในประเทศ ยังคงเป็นความท้าทายสำคัญ โดยประเทศที่มีสัดส่วนพึ่งพาวัตถุดิบในประเทศสูง เช่น อินโดนีเซีย อาจเสี่ยงต่ำกว่าประเทศที่เน้นพึ่งพาการนำเข้าชิ้นส่วนอย่างเวียดนาม ขณะที่ประเทศที่มีจุดแข็งด้านบริการและเศรษฐกิจดิจิทัล มีแนวโน้มได้เปรียบในสภาวะแวดล้อมที่ความไม่แน่นอนทางการค้าสูงขึ้น

ประการที่สี่ จุดแข็งเฉพาะตัวของแต่ละประเทศยังสร้างโอกาสดึงดูดการลงทุนที่สอดคล้องกับความต้องการของนักลงทุนแต่ละกลุ่ม กล่าวคือ หากนักลงทุนให้ความสำคัญกับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและห่วงโซ่อุปทานการผลิต ไทยและมาเลเซียถือเป็นตัวเลือกที่น่าสนใจ สำหรับนักลงทุนที่เน้นตลาดภายในประเทศ อินโดนีเซียเป็นประเทศที่โดดเด่นที่สุด และหากเป้าหมายคือการเข้าถึงตลาดส่งออก เวียดนามและสิงคโปร์จะเป็นประเทศที่ได้เปรียบกว่าประเทศอื่นๆ

กล่าวโดยสรุป อาเซียนยังคงมีศักยภาพดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ แต่ด้วยแนวโน้มการแข่งขันที่ให้ความสำคัญกับมูลค่าเพิ่มและความสะดวกในการทำธุรกิจมากขึ้น สะท้อนว่าประเทศที่สามารถพัฒนาปัจจัยเชิงคุณภาพได้อย่างต่อเนื่องจะสามารถรักษาความได้เปรียบในการดึงดูดการลงทุนได้ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาข้อมูลที่นำมาใช้ประเมิน (ดูเพิ่มเติมได้ที่ Appendix) พบว่าสิงคโปร์มีความโดดเด่นทิ้งห่างประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในมิติเชิงสถาบันและปัจจัยเชิงคุณภาพอื่นๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าประเทศในอาเซียนยังมีช่องว่างสำหรับการพัฒนา โดยเฉพาะในด้านกฎระเบียบประสิทธิภาพของภาครัฐ โครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาทักษะแรงงาน **การพัฒนาปัจจัยเชิงคุณภาพดังกล่าวจึงเป็นการปิดช่องว่างเพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของแต่ละประเทศ**

ขณะเดียวกัน การที่แต่ละประเทศต่างมีจุดแข็งเฉพาะตัว ไม่ว่าจะเป็นตลาดภายในที่ขนาดใหญ่ของอินโดนีเซีย ความได้เปรียบด้านแรงงานและการส่งออกของเวียดนาม หรือบทบาทฐานการผลิตเชิงกลยุทธ์ของไทยและมาเลเซีย การอาศัยจุดแข็งร่วมของภูมิภาคผ่านการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ และการเชื่อมโยงในภาคการเงิน อาทิ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC: ASEAN Economic Community) และความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงระบบการชำระเงินในภูมิภาคอาเซียน (RPC: Regional Payment Connectivity) ในการเสริมบทบาทซึ่งกันและกัน จะเป็นอีกหนึ่งแนวทางเพื่อเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความผันผวนและยกระดับความน่าสนใจของภูมิภาคอาเซียนต่อการลงทุนในระยะยาว

แหล่งอ้างอิง

ASEAN Secretariat. (2024). *ASEAN Investment Report 2024 : ASEAN Economic Community 2025 and Foreign Direct Investment*. Jakarta. Retrieved from https://asean.org/wp-content/uploads/2024/10/AIR2024-3.pdf

Asia Regional Integration Center. (n.d.). *Free Trade Agreements*. Retrieved from https://aric.adb.org/fta-country

Boonyanuwat, T. (2011). *Relative foreign direct investment attractiveness among ASEAN countries*. Chulalongkorn University, Bangkok. Retrieved from http://doi.org/10.58837/CHULA.THE.2011.1906

EY. (2025, July). *Incentives in ASEAN 2025*. Retrieved from https://www.ey.com/content/dam/ey-unified-site/ey-com/en-sg/services/tax/documents/ey-sg-incentives-in-asean-07-2025.pdf

OECD. (2022). *OECD Regional Development Papers No. 36: Measuring the attractiveness of regions*. Retrieved from https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2022/09/measuring-the-attractiveness-of-regions_cc2921e6/fbe44086-en.pdf

OECD. (2025). *Measuring foreign direct investment*. Retrieved from https://www.oecd.org/en/topics/foreign-direct-investment-fdi.html

The European House - Ambrosetti. (2025). *Global Attractiveness Index: The thermometer of a Country's attractiveness, 10th edition*. Retrieved from https://www.ambrosetti.eu/en/site/get-media/?type=doc&id=23752&doc_player=1

UNCTAD. (2024). *World Investment Report 2024*: Investment *Facilitation and Digital Government*. Geneva: United Nations.

UNCTAD. (2025). *World Investment Report 2025: International investment in the digital economy*. Geneva: United Nations.

ภาคผนวก

ตารางที่ A.1

ข้อมูลที่นำมาใช้ประเมินในมิติด้านอุปทาน ด้านอุปสงค์ และด้านบรรยากาศการลงทุน

Supply Side										
	Factors	Indicators	Year	Source	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	Vietnam
Infrastructure	Logistics infrastructure	Liner shipping connectivity index	2021	WB	33	99	26	111	69	77
	Energy infrastructure	Firms experiencing electrical outages (% of firms)	2023	WB	12.70	22.32	43.93	0.12	8.60	43.01
	Digital infrastructure	Subscription Density: Internet Users Portion	2024	International Telecommunication Union	73	98	84	94	91	84
Labor (Quantity)	Working age population	Number of population 15-64 years (Working age group)	2025	United Nations Population Division	194,890,399	25,421,096	78,407,418	4,350,214	49,824,787	68,730,842
	Labor cost	Monthly Minimum Wage	2024	CEIC	196	336	336	4,587	323	205
Labor (Quality)	Labor skill	PISA 2022 overall score	2022	OECD	1,108	1,213	1,058	1,679	1,182	1,403
	University Ranking	University Rankings (Engineering & Technology)	2026	QS World University Rankings	282	79	501	11	197	363
	Labor productivity	Output per worker	2025	The Conference Board	17	36	15	94	20	14
Technology	Technology adoption	Research and Development Expenditure: % of GDP	2020	WB	0.28	0.95	0.32	2.16	1.33	0.42
	Innovation and entrepreneurship	Researchers in R&D: per Million People	2020	WB	395	2,110	170	7,503	2,018	768

Demand Side										
	Factors	Indicators	Year	Source	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	Vietnam
Domestic	Current domestic market size	Population*GDP per capita: USD mn	2025	IMF and Krungsri	1,636,666	524,435	590,027	583,675	587,508	544,174
	Market potential	Estimated urbanization rate (2020-2025)	2025	World Population Review	1.99	1.87	2.04	0.74	1.43	2.70
External	Trade openness	Sum of imports and exports of goods and services to GDP	2024	UNCTAD	42	136	58	327	132	182

Investment Climate										
	Factors	Indicators	Year	Source	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	Vietnam
Institution	Public service quality, bureaucratic independence, policy quality, policy credibility	Government Effectiveness	2023	WB	0.58	0.88	0.15	2.32	0.17	0.13
	Public and business confidence in laws	Rule of Law	2023	WB	-0.15	0.57	-0.42	1.75	0.24	-0.09
	Political Stability and Absence of Violence/Terrorism	Political Stability and Absence of Violence/Terrorism	2023	WB	-0.40	0.17	-0.57	1.42	-0.28	-0.04
	Corruption	Corruption Perceptions Index 2024	2024	Transparency International	37	50	33	84	34	40

Note:
1/ For energy infrastructure, labor cost, and university ranking, a lower number indicates a better ranking.
2/ For minimum wage in Singapore, monthly earnings are used instead, as no minimum wage is implemented in the country.
3/ For PISA scores, around two-thirds of students across all countries score between 1200–1300.
4/ For R&D expenditure, 2018 data are used for the Philippines and 2021 data for Vietnam.
5/ For researchers in R&D, 2018 data are used for Malaysia and the Philippines, and 2021 data for Vietnam.

Source: Krungsri Research

ภาคผนวก

ตารางที่ A.2

ข้อมูลสิทธิประโยชน์เพื่อดึงดูดการลงทุน (Investment incentives)

ประเทศ	Tax Holiday	ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล	ยกเว้นภาษีนำเข้า	อุตสาหกรรมเป้าหมาย	เขตเศรษฐกิจพิเศษ	สิทธิประโยชน์ระยะยาว
มาเลเซีย	• 5-10 ปี (Pioneer) • ยกเว้น 70-100%	• Pioneer Status: 70-100% • ITA: 60-100%	✓	• เทคโนโลยีชั้นสูง • E&E (Electronics) • Aerospace • Medical Devices • Renewable Energy	• MSC Malaysia • Free Industrial Zones • Iskandar Malaysia	• ยกเว้นภาษี 5-10 ปี • R&D incentives • Training grants
สิงคโปร์	• 5-15 ปี (Pioneer) • ภาษีลดเหลือ 5-15%	• Pioneer: 5-15% • DEI: ลด 5-10%	✓	• Biomedical Sciences • FinTech • Advanced Manufacturing • Headquarters Services • Digital Economy	• Jurong Innovation District • One-north • Changi Business Park	• Pioneer 5-15 ปี • IP Development Incentive • R&D grants up to 70%
ไทย	• 3-8 ปี (BOI) • ยกเว้น 100% • +5 ปี ลด 50% (เพิ่มเติม)	• BOI: ยกเว้น 3-8 ปี • ลด 50% อีก 5 ปี	✓	• S-Curve Industries • EV & Battery • Medical Hub • Aviation & MRO • Digital & AI	• EEC (ชลบุรี-ระยอง-ฉะเชิงเทรา) • 10 SEZ ชายแดน Free Zones	• ยกเว้นภาษีสูงสุด 13 ปี • Smart Visa 4 ปี • R&D fund support
อินโดนีเซีย	• 5-20 ปี (Pioneer) • ยกเว้น 100% ขึ้นกับมูลค่าการลงทุน	• Tax Holiday: 100% • Tax Allowance: 30%	✓	• Downstream Industries • EV & Battery • Nickel Processing • Petrochemical • Green Energy	• Batam Free Trade Zone • KEK (19 zones) • Nusantara (New Capital)	• Tax Holiday 5-20 ปี • Super Tax Deduction 300% • Import facility
เวียดนาม	✓	• 10% (จากปกติ 20%) • Hi-tech: ยกเว้น 2-4 ปี	✓	• Electronics Manufacturing • Semiconductors • Textile & Garment • Renewable Energy • Software Development	• Industrial Parks (300+) • Export Processing Zones • Hi-tech Parks	• 10% tax rate 15 ปี • Land rent exemption • Fast-track licensing
ฟิลิปปินส์	✓	• ITA: 4-6 ปี • Enhanced: 3 ปีเพิ่ม	✓	• BPO & IT Services • Manufacturing • Agriculture • Tourism • Healthcare	• PEZA Ecozones • Clark Freeport • Subic Bay	• 5% GIT on gross income • 100% foreign ownership • Visa facilitation

Note:

1/ ✓ = มีสิทธิประโยชน์เต็มรูปแบบ

2/ ข้อมูลอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามนโยบายของแต่ละประเทศ ควรตรวจสอบข้อมูลล่าสุดก่อนตัดสินใจลงทุน

3/ BOI = Board of Investment, ITA = Investment Tax Allowance, DEI = Development & Expansion Incentive, SEZ = Special Economic Zone, KEK = Kawasan Ekonomi Khusus, PEZA = Philippine Economic Zone Authority, EEC = Eastern Economic Corridor

วิจัยกรุงศรี

ดร.พิมพ์นารา หิรัญกสิ

ผู้บริหารสายงานวิจัยและหัวหน้าทีมวิจัยเศรษฐกิจ

ทีมวิจัยเศรษฐกิจ

สุจิต ชัยวิชญชาติ

ผู้บริหารทีมวิจัยเศรษฐกิจมหภาค

วนิชา ดิเรกอุดมศักดิ์

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

จุไรลักษณ์ พลศรี

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส (พยากรณ์ตัวเลขเศรษฐกิจ)

ปิยะวดี จิระศิริสุวรรณ

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

ทรรศิน กลิ่นถนอม

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

กฤตพร ศิริใจชิงกุล

นักเศรษฐศาสตร์

ศุภสิน อิทธิพัทธ์วงศ์

นักเศรษฐศาสตร์

ทีมวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัย

ดร.พิมพ์นารา หิรัญกสิ

รักษาการผู้บริหารทีมวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัย

ณธัญอร รัตนาธรรมวัฒน์

นักวิจัยอาวุโส

นฤชยา สาตแฟง

นักวิจัย

ปริญญา มิ่งสกุล

นักวิจัย

ชณัฐฐา ธาระรส

นักวิจัย

ทีมวิจัยอุตสาหกรรม

ธเนศ มหัทธนาลัย

ผู้บริหารทีมวิจัยอุตสาหกรรม

พูลสุข นิลกิจศรานนท์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Healthcare, Mobile Operators)

ปิยะนุช สถาพงศ์ภักดี

นักวิเคราะห์อาวุโส (Transport & Logistics)

เตียร เทียมศักดิ์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Energy, Petrochemicals)

ชัยวัช โชวเจริญสุข

นักวิเคราะห์อาวุโส (Agriculture)

นรินทร์ ตันไพบูลย์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Power Generation, Modern Trade, Chemicals, Medical Devices)

พุทธชาด ลุนคำ

นักวิเคราะห์อาวุโส (Construction Contractors, Construction Materials, Hotels, Industrial Estate)

พัชรา กลิ่นชวนชื่น

นักวิเคราะห์อาวุโส (Real Estate)

ประพันธ์ ลีน้อย

นักวิเคราะห์ (ESG)

ศุภวัฒน์ โชคสวัสดิ์ไพศาล

นักวิเคราะห์ (Automobile, Electronics & Electrical Appliances)

รพีภูมิ ลาภมาก

นักวิเคราะห์ (Agriculture, Food & Beverages)

ทีมบริหารระบบข้อมูลวิจัย

ธมณ เสริญสุขสกุล

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล

เชิดศักดิ์ ศรีชัยตัน

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล

วงศกร แก้วอุดทัง

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล